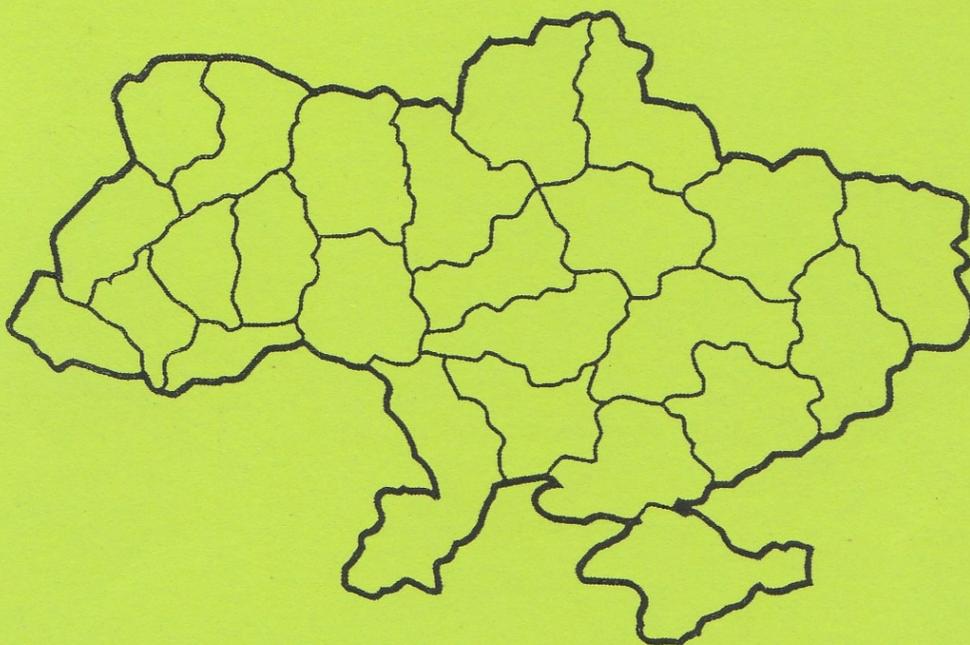

Центр
економічних
досліджень та розвитку

МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**МОДЕРНІЗАЦІЯ
ТА СУСПІЛЬНИЙ РОЗВИТОК
НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ**

18-19 вересня 2015 року

Одеса

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДУМКИ

Курбет О. П.

ЗАРОДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУЦІОНАЛІЗМУ
(ДРУГА ПОЛОВИНА ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТ.) 6

СЕКЦІЯ 2. СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

Ревякін О. С., Базалійська Н. П.

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ У СОЦІАЛЬНІЙ СФЕРІ:
СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ 9

Гуцул Т. А.

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ В ГАЛУЗІ ІННОВАЦІЙ 13

Срібна Є. В.

СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ 15

Яворська В. О.

ВПЛИВ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА РОЗВИТОК БІРЖ 18

СЕКЦІЯ 3. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Бац Л. І.

РОЗВИТОК ОРГАНІЧНОГО РИНКУ В ДАНІЇ 21

Богдан О. Д.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВЗАМОДЕЙСТВИЯ
ЗАИНТЕРЕСОВАНИХ СТОРОН НА ПУТИ
К УСТОЙЧИВОМУ РОЗВИТКУ
АГРОПРОМІШЛЕННОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ 23

Галаджян О. А.

ТЕОРЕТИКО-КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ
ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА 27

Обушна Н. І.

СУТНІСТЬ ПУБЛІЧНИХ ФІНАНСІВ
У СИСТЕМІ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ 31

Флегантова А. Л.

ОСОБЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ
ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ В УМОВАХ
ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ 35

СЕКЦІЯ 4. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Ананьєва М. О.

ОБГРУНТУВАННЯ ВИБОРУ ЕФЕКТИВНИХ МЕТОДІВ
РОЗПОДІЛУ ТОВАРІВ ПІДПРИЄМСТВ-ВИРОБНИКІВ 38

Бігуненко О. Г.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ РОЗВИТКУ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН 42

Гахович Н. Г.

СТАН РИНКОВОГО СЕРЕДОВИЩА В МАШИНОБУДУВАННІ 44

ОСОБЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

В сучасних умовах, що характеризуються для України вкрай несприятливою економічною ситуацією та політичною нестабільністю всередині країни, інноваційно-інвестиційна політика держави, як складова економічної політики, відіграє важливу роль. Україні, яка долучається до світових та європейських тенденцій, необхідна система дієвих заходів з інноваційної політики держави, яка гармонійно поєднувалася б з процесами інноваційного розвитку ЄС, була б науково-обґрунтованою та враховувала б стан і тенденції інноваційного розвитку розвинених країн. Отже, для України нині актуальним є питання ефективної фінансової підтримки інноваційної діяльності на всіх рівнях національної економіки.

Критерієм ефективності економічної політики України слід вважати створення умов для динамічного розвитку національної інноваційної системи. Такий розвиток національної інноваційної системи неможливий без розроблення стратегії та програми її реалізації.

В сучасних умовах розробка стратегій та програм інноваційного розвитку розвинених країн пов'язується із необхідністю подолання наслідків глобальної фінансово-економічної кризи. Для України особливість названих заходів зумовлена нині передусім внутрішньою військово-політичною кризою, яка спровокувала переддефолтний стан економіки країни. Зважаючи на це, потрібен механізм державного регулювання інноваційно-інвестиційного розвитку України, який дозволяє зберегти нагромаджений інноваційний потенціал економічного розвитку та за можливості розвинути його, орієнтуючись на найважливіші у наш час сфери економіки (зокрема військово-промисловий комплекс) (рис. 1).

За глобальним інноваційним індексом (GII-2014) Україна посідає лише 63-тє місце у світі, що не можна вважати задовільним результатом. Порівняння ситуації в Україні з іншими країнами свідчить про те, що інноваційна складова української економіки потребує впровадження стимулюючих заходів. Виправити таку ситуацію, яка фактично існує в країні можливо шляхом розвитку інноваційного потенціалу України через удосконалення управління державними інвестиційними програмами, що стосуються розробки та впровадження інноваційних технологій [1, с. 107].

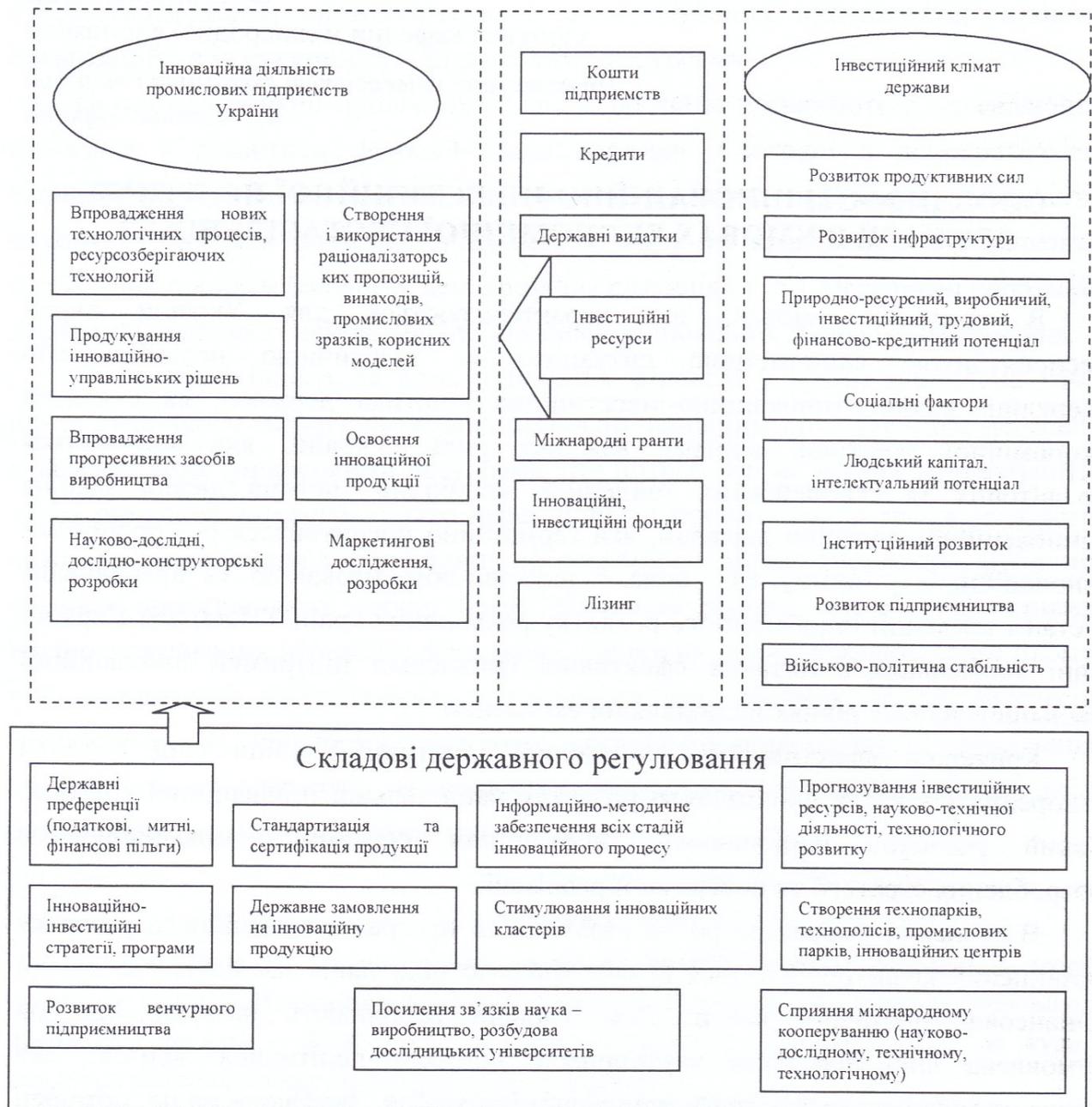

Рис. 1. Механізм державного регулювання інноваційно-інвестиційного розвитку України

Джерело: доповнено нами на основі [2]

За глобальним інноваційним індексом (GII-2014) Україна посідає лише 63-тє місце у світі, що не можна вважати задовільним результатом. Порівняння ситуації в Україні з іншими країнами свідчить про те, що інноваційна складова української економіки потребує впровадження стимулюючих заходів. виправити таку ситуацію, яка фактично існує в країні можливо шляхом розвитку інноваційного потенціалу України через удосконалення управління державними інвестиційними програмами, що стосуються розробки та впровадження інноваційних технологій [1, с. 107].

Проте одночасно не можна не зазначити, що протягом всього періоду від початку системних реформ 90-х рр. Україна не змогла забезпечити умови стійкого економічного розвитку. У 1990 році частка ВВП країни у ВВП світу становила 0,41%, а у 2014 році цей показник знизився до 0,13%. Цілком очевидно: якщо Україна не здолає негативну економічну динаміку ВВП, то про підвищення її ролі у світових економічних відносинах вести мову безперспективно.

Науковці [3] зазначають, що основними повноваженнями органів державної влади України в сфері формування й реалізації державної інноваційно-інвестиційної політики у наш час є: 1) прийняття законів і інших нормативних правових актів, розробка й проведення єдиної державної інноваційно-інвестиційної політики; 2) вибір пріоритетних напрямків розвитку інноваційно-інвестиційної політики в Україні; 3) формування й реалізація державних ІТ-програм і проектів, а також визначення державних органів виконавчої влади відповідальних за їх виконання; 4) фінансування інноваційно-інвестиційної діяльності за рахунок коштів державного бюджету; 5) встановлення системи економічних і інших пільг з метою стимулювання інноваційно-інвестиційної діяльності й використання її результатів; 6) сприяння розвитку інноваційно-інвестиційної діяльності регіонів України; 7) організація інноваційно-інвестиційного прогнозування; 8) реалізація зобов'язань по інноваційно-інвестиційних програмах і проектах, передбачених міжнародними договорами України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Затонацький Д. А. Деякі аспекти державного фінансування інноваційної діяльності в Україні // Д. А. Затонацький / Економіка та держава. – 2014. – № 2. – С. 106-109.
2. Олешко А. А. Державне регулювання інноваційно-інвестиційного розвитку України / А. А. Олешко // Формування ринкових відносин в Україні. – 2012. – № 10. – С. 39-42.
3. Федоренко В. Г. Інвестиційно-інноваційний процес в Україні // В. Г. Федоренко, Ю. Б. Пінчук / Економіка та держава. – 2014. – № 3. – С. 45-46.